

Første næstformand (Knud Østergaard):

Må jeg minde om forretningsordenens bestemmelser, der siger, at når det drejer sig om beslutningsforslag som dette, der er fremsat af udvalget, er taletiden for ordførerne 10 minutter.

Anker Jørgensen (S):

I går vedtog Folketinget en dagsorden om bl.a. bekæmpelse af luftforureningen i international sammenhæng. Det var en dagsorden, som tydeligt var inspireret af arbejdet i Nordisk Råd.

Luftforureningen og anden form for forurening optager mennesker overalt, og det er også baggrunden for, at Nordisk Råd besluttede, at der i 1986 i september måned skulle holdes en særlig konference om dette emne, ikke en konference, der alene omfattede de fem nordiske lande, men derimod omfattede en lang række lande i det nordlige Europa. Nordisk Råd gik med andre ord ud over sine egne grænser, og det var ikke et øjeblik for tidligt.

Det blev til en konference, som omfattede i alt 16 lande. Det var Storbritannien, Vesttyskland, Østtyskland, DDR, Polen, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet, Holland, Belgien og så selvfølgelig de nordiske lande samt en række internationale organisationer, herunder EF. Konferencen forhandlede sig frem til et slutkommuniké, som var udtryk for en virkelig progressiv antiforureningspolitik. Derved oplevede vi også, at parlamentarikerne kunne enes om det, som ikke alle regeringerne hidtil havde kunnet enes om.

Men det er ikke alene miljøproblemer, der gør krav på, og som det mere og mere tydeligt bliver nødvendigt at samarbejde om internationalt. Jeg tror også, at den tankegang, der ligger bag ved, at vi var en gruppe i Nordisk Råd, der foreslog, at vi sammen med Nordisk Ministerråd skulle nedsætte en komité for at undersøge det nordiske samarbejde i international sammenhæng.

Der er et stort perspektiv i at udbygge samarbejdet med verden omkring os for derved at bidrage til, at Nordisk Råd yderligere kommer ud af sin isolation. I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at de nordiske socialdemokratier og de nordiske fagbevægelser, som med mellemrum lige siden 1886 har holdt nordiske arbejderkongresser, også

holdt en sådan i Göteborg på hundredårsdagen for sådanne kongressers afholdelse.

Den nordiske arbejderkongres besluttede bl.a., at vi ikke alene skulle udvikle samarbejdet i Norden, men at vi i høj grad skulle udvikle samarbejdet for at kunne være med til at præge udviklingen i Europa.

For mange af os er det også den tankegang, der ligger bag ved dette ønske om at få nedsat en komité, der skal undersøge og udarbejde forslag til muligheder for bl.a. øget samarbejde med det Europa, som Norden er en del af. Der er dem, der frygter, at dette er et udtryk for, at egentlig udenrigspolitik og sikkerhedspolitik skal blive inddraget i Nordisk Råd, men jeg vil gerne sige, at vi her har måttet erkende, at det er der ikke tilstrækkelig bred opslutning bag.

Derimod vil jeg nævne noget, der ligger uden for Nordisk Råd. Der var nemlig bred opbakning til, at man uden for Nordisk Råds regi lavede den nordiske parlamantarikerkonference om Norden som atomvåbenfri zone, og det er også værd at bemærke, at den konference, som blev holdt i november 1985, på en positiv måde direkte indgår i den beretning, som er til debat her i dag.

I Nordisk Råd har man også i høj grad drøftet udviklingen inden for EF. De mange aktuelle problemer, vi kommer til at stå over for med gennemførelsen af en række direktiver til fjernelse af handelshindringer, interesserer også de andre nordiske lande, for der er den samme tendens i de fem nordiske lande i retning af at gøre Norden til et hjemmemarked og som forudsætning for det nedbryde de flest mulige handelshindringer.

I princippet er der naturligvis enighed om det, men der er også stor opmærksomhed om de miljømæssige interesser, som det enkelte land eller de nordiske lande i fællesskab står over for ved nedbrydning af handelshindringer.

Fra Nordisk Råds præsidium har vi over for den danske regering eller rettere over for de nordiske statsministre lagt vægt på, at Danmark så effektivt som overhovedet muligt skal leve op til at løse den opgave og de problemer, der opstår i forbindelse med handelshindringer i EF, og disses ophævelse af hindringerne og deres relation til tilsvarende problemer i de nordiske lande.

En anden stor sag, som har optaget sindene i Nordisk Råd, er arbejdet med den nor-